

Alg 387

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w sprawie nadania nowo zbudowanemu szpitalowi powiatowemu w Bóbrce charakteru szpitala powszechnego i publicznego.

Wysoki Sejmie!

Reprezentacya powiatu Bobreckiego jednomyślną swą uchwałą z dnia 20. stycznia 1898 roku postanowiła z okazji przypadającego właśnie w tym roku Jubileuszu 50-letnich rządów Najjaśniejszego Pana ufundować w Bóbrce szpital imienia „Cesarza Franciszka Józefa 1-go.“

Jego Ces. i król. Apostolska Mość raczył najłaskawiej Najwyższem postanowieniem z dnia 21. listopada 1908. przyjąć do wiadomości ten objaw lojalności powiatu i zezwolić na nazwanie Najwyższem Imieniem pobudować się mający szpital.

Wydział powiatowy w Bóbrce uzbierawszy znaczniejszy na ten cel fundusz, wniósł do Wydziału krajowego prośbę o uznanie potrzeby szpitala publicznego w Bóbrce i gdy Wydział krajowy uchwałą z dnia 1. czerwca 1904, prośbę tę uwzględnił, przystąpił Wydział powiatowy w roku 1906 do budowy szpitala na gruncie w tym celu zakupionym przy ul. Rohatyńskiej o przestrzeni 1 h. 12 a. 78 m², a oddalonym od centrum miasta o 1.5 klm.

Na gruncie tym, uznanym przez delegatów Wydziału krajowego i komisję sanitarno - policyjną za zupełnie odpowiedni, zbudowanym został według planów opracowanych za wskazówkami Wydziału krajowego a przez c. k. Namiestnictwo reskryptami do l. 17744/906 i 138268/906 zatwierdzonych kompleks następujących budynków:

- 1) główny budynek szpitalny na 47 łózek, w którym znajdzie także pomieszczenie i pomieszkanie sióstr zakonnych oraz kaplica,
- 2) pawilon dla zakaźnych na 7 łózek,
- 3) budynek administracyjny z kuchnią, pralnią i mieszkaniem dla służby żeńskiej,
- 4) trupiarnia z pokojem dezynfekcyjnym,
- 5) budynek gospodarczy z magazynem na skład opału i wszelkich przyborów,
- 6) portyerówkę, na pomieszczenie służby męskiej i

7) studnię pędzoną motorem, dla doprowadzenia rurami wody do wszystkich budynków.

We wszystkich budynkach urządzoną jest instalacja wodociągowa. Według orzeczenia c. k. Zakładu do badania środków spożywczych w Krakowie, woda ze studni szpitalnej uznana została za zdatną do picia i do innego użytku domowego.

Dla odprowadzenia nieczystości przeprowadzoną została kanalizacja od wszystkich budynków rurami kamionkowemi do odczyszczalni urządzonej sposobem biologicznym, skąd ciecz odczyszczona rurami odprowadzoną zostanie do młynówki.

Ponieważ zbierany fundusz okazał się niewystarczającym na całkowite pokrycie kosztów wymienionych budowli, przeto na prośbę reprezentacji powiatu Bóbreckiego zaleconą w przedłożonym przez Wydział krajowy sprawozdaniu, Wys. Sejm uchwałą na bieżącej sesji sejmowej powziętą, zezwolił powiatowi w Bóbrce na zaciągnięcie pożyczki w wysokości 100.000 koron.

Zasilony tą pożyczką fundusz budowy dozwoli zarazem na zakupno całego inwentarza szpitalnego dla wewnętrznego urządzenia, zastosowanego do wymogów normy szpitalnej.

Aktem fundacyjnym, notaryalnie zeznanym, z daty Lwów, dnia 21. października 1908 l. R. 22938 oddała Rada powiatowa w Bóbrce w myśl §. 2. ustawy z dnia 28. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 47 wyżej opisane budynki szpitalne wraz z gruntem i całym urządzeniem, bez żadnych ciężarów, na wyłączną i nieograniczoną własność funduszowi szpitalnemu w Bóbrce.

W ustępie czwartym pomienionego aktu fundacyjnego, zgodnie z postanowieniem §. 15. ustawy z dnia 28. lipca 1897 zobowiązała się Rada powiatowa w Bóbrce, pokrywać z własnych funduszów wszystkie wydatki na budowę, przeistoczenie lub dobudowanie w stosunku 50%, to jest po połowie z funduszem krajowym — a nadto w ustępie trzecim aktu fundacyjnego pokryć z własnych funduszów wszelkie koszty utrzymania szpitala w pierwszym półroczu, licząc od wprowadzenia go w życie ustawą krajową. Wydział krajowy zatwierdził akt fundacyjny w dniu 22. października 1908 l. W. 109.281 i akt ten następnie przesłał c. k. Namiestnictwu dla zaopatrzenia go klauzulą zatwierdzającą, jako naczelnej władzy fundacyjnej krajowej.

Gdy więc w ten sposób fundator, w niniejszym wypadku reprezentacja powiatu w Bóbrce, dopełniła wszystkich warunków wymaganych ustawą z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

załączoną j. ustawę.

Z Rady Wydziału krajowego Król. Galicyi i Lodomerji z W. Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:
St. Badeni, w. r.

Sprawozdawca:
Mieczysław Onyszkiewicz

członek Wydziału kraj.

w. r.

Ustawa

z dnia . . . . . nadająca szpitalowi w Bóbrce charakter szpitala powszechnego i publicznego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Szpital w Bóbrce zostaje uznany za powszechny i publiczny.

Art. II.

Komitet szpitalny składać się ma:

- a) z delegata Wydziału krajowego,
- b) z prezesa Rady powiatowej w Bóbrce lub jego zastępcy,
- c) z delegata Rady powiatowej,
- d) z dyrektora szpitala.

Art. III.

W przyszłości połowę kosztów budowy nowego, odbudowy lub rozszerzenia budynków szpitalnych, tudzież wewnętrznego urządzenia dobudowanych obiektów ponosić będzie powiat borecki.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.
